

У К Р А Ї Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 березня 1948 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 7 (15)

1—10 березня 1948 р.

ТВОРИТИ ДЛЯ НАРОДА!

У постанові ЦК ВКП(б) „Про оперу „Велика дружба“ В. Мураделі“ від 10 лютого 1948 року знов виявилось величезне піклування партії про розвиток соціалістичного мистецтва, про підвищення його ролі та значення в нашому соціалістичному суспільстві.

Постанова ця продовжує й поглиблює мудру лінію партії, висловлену в таких історичних документах ЦК ВКП(б), як постанови про журнали „Звезда“ і „Ленінград“, про кінофільм „Велике життя“, про репертуар драматичних театрів та заходи по його поліпшенню. В цих документах з надзвичайною ясністю було зазначено, що мистецтво в нашій країні є частиною загальнопартійної, загальнонародної справи — побудови комунізму, що література, кіно, театр являють собою могутні засоби виховання радянських людей, а особливо молоді.

Діячі радянської музики не зробили свого часу належних висновків з постанов Центрального Комітету партії. В музичному середовищі не тільки не провадили боротьби з формалізмом, — цей антинародний напрям розповсюдився серед радянських композиторів. Представники цього напрямку відкидали кращі традиції російської й західної класичної музики, відмовлялись від мелодії, поліфонічної музики й співу, проповідували атональність, дисонанс, дисгармонію. А це, як справедливо зазначає ЦК ВКП(б), призводить до збіднення й занепаду музичного мистецтва.

Радянська музика, як і все радянське мистецтво, повинна бути глибоко народною. Всяке формалістичне новаторство, яке по суті є новаторством фальшивим і веде до виродження мистецтва, має бути засудженим

і викинутим на смітник. Радянське мистецтво визнає лише одне справжнє новаторство — уміння ясно й глибоко відображати нашу величну соціалістичну дійсність, показувати народу наш завітний день.

Постанова ЦК ВКП(б) про музику має величезне значення для всього радянського мистецтва, і, зокрема, для наших театрів.

Музичні театри повинні покласти цю постанову в основу всієї подальшої своєї роботи. Очистити репертуар від творів, на яких лежить печать антинародності — т. кий їх перший обов'язок. Музичні наші театри повинні дбати про те, щоб на їх сценах з'являлися твори, в яких високий ідейний зміст поєднувався б з досконалістю художньої форми, з простотою й доступністю для найширших народних мас.

Не менші вимоги ставить постанова ЦК партії й перед драматичними театрами. Часто-густо музика є важливим компонентом спектакля. Але не так уже й рідко замість допомогти глядачеві зрозуміти ідею, яку театр хоче донести до глядача, музика в спектаклі затуманює цю ідею своїми дисгармонійними акордами, неприродними ритмами заважає сприймати те, що діється на сцені. Музика в драматичному театрі повинна промовляти до глядача з такою ж ясністю, з якою звучить всім зрозуміле слово.

Постанова ЦК ВКП(б) ще раз нагадує, що мистецтво в нашій країні повинно служити найширшим народним масам, повинно говорити з народом зрозумілою йому мовою. Священний обов'язок радянських митців — своєю працею сприяти буйному розквітові передової соціалістичної культури, достойної нашого великого народу.

**ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ
ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ,
ім. М.В. ЛИСЕНКА**

2 березня

Б. В. Асаф'єв.

**БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ
ФОНТАН**

Хореографічна поема на 4 дії за одноіменною поемою О. С. Пушкіна. Лібретто М. Д. Волкова.

Постава балетмейстера А. П. Гірманна.

Диригент В. М. Нахабін.

Художник Д. П. Овчаренко.

Концертмейстер В. О. Рубін.

Дія перша. В старому парку біля палацу польського магната князя Адама зустрічаються його дочка Марія і закоханий в неї Вацлав. Час дуже тривожний. Ось підкрадається до палацу татарський лазутчик Нуралі. Не відчуваючи небезпеки, під звуки полонезу в парк виходять гості і починаються танці. Танцювальний дуєт Марії і Вацлава перетворюється в пристрасне признання у коханні. Князь Адам оголошує гостям про заручини молодих. Раптом господар сповіщає про появу татар. Всі беруться за зброю. Бій. Вбито батька Марії. В той час, коли її саму хоче врятувати від полону Вацлав, з'являється Гірей і вбиває юнака. Грізного хана вражає краса Марії.

Дія друга. Двір гарему хана Гірея. Жінки його безтурботно розважаються. Серед них з'являється Зарема, укохана жінка хана. Чути звуки маршу. Це повертається з походу Гірей. Зарема, радіючи, танцює для нього, але хан думає тільки про Марію. Танець Зареми досягає екстазу, але Гірей,

байдужий і холодний, залишає гарем. Зарема в розпачі.

Дія третя. Опочивальня Марії в Бахчисарайському палаці. Марія задумливо перебирає струни арфи, награвавши рідну польську пісню. З'являється Гірей. Його песотці викликають у дівчини тільки страх. Коли він залишає її, Марія танцює своєрідну елегію. Це спогади про батьківщину, про неповоротні щасливі дні. Стомившись, вона лягає відпочити. Засинає разом з нею і няня. Нечутно прокрадаючись, входить Зарема і наближається до своєї суперниці. В руках у неї кинжал. Марія прокидається і розгублено дивиться на Зарему, не розуміючи, чого вона хоче. Зарема в танці розповідає їй про своє кохання до Гірея. Тепер, коли в гаремі з'явилася Марія, Гірей охолонув до Зареми.

«Но слушай: если я должна
Тебе... кинжалом я владею:
Я близ Кавказа рождена...» —

погрожує Зарема.

Виконуючи погрозу, вона заколює Марію в ту мить, коли до опочивальні входить Гірей. Марія вмирає. Гірей хоче вбити Зарему, але відштовхнувши від себе вбивцю, в глибокому сумі схиляється над тілом коханої.

Дія четверта. Лунають звуки труб. Це з походу повертається військо Гірея. Військові начальники привели нових полонених для поповнення ханського гарему. Але Гірей байдужий до них та їх танців.

Через двір ведуть Зарему на старту. Зарема вірна собі до кінця. Для неї страта — це визволення від страждань. Зарема кидається з башти палацу і розбивається насмерть. Військовий начальник Нуралі, бажаючи розважити Гірея, дає знак татарам почати войовничі танці. Але танці не приносять забуття хану, і Гірей несподівано припиняє їх.

Епілог. «Фонтан сліз», збудований в пам'ять нещасної Марії.

Біля фонтану Гірей глибоко поринув у свої невеселі думи. З'являється привабливий образ чарівної Марії і раптом зникає. Гірей залишається самотній біля холодного фонтану.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія — І. Л. Герман, Л. М. Любімова.
Вацлав, її жених — Я. О. Додін, П. Я.

4 березня

П. І. Чайковський

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) М. І. Чайковського.

Диригент — заслужений артист УРСР І. О. Штейнман.

Режисер-постановник — заслужений артист УРСР В. Г. Будневич.

Художник П. К. Єршов.

Танці в постанові А. Л. Пірадової.

Головний хормейстер Є. І. Нахабін.

Режисер Г. І. Давидов.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Минович; концертмейстери — В. А. Фіалковська, К. П. Смулянська, А. Б. Рубін, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — З. М. Канзбург, І. С. Савін. Граф Томський — Д. І. Козинець. Князь Єлецкий — Н. С. Григор'єв, А. Б. Магергут. Чекалінський — П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, П. С. Строганов. Сурін — М. Д. Державін, Н. М. Малков. Чаплицький — В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман. Нарумов — Н. Ф. Неймарк, Б. Н. Малков. Розпорядник — В. С. Хворост, Н. Л. Малков. Графиня — А. З. Левицька, народ. артистка УРСР; Е. А. Лейтес, А. А. Мейер. Ліза — К. О. Морозова, С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу виконавців. Поліна — В. В. Габринович, Н. О. Дружевецька, Н. А. Савенко. Маша — Н. О. Коротких, Л. В. Попова, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ

(в 3-й картині):

Прилепа — В. П. Венецька, В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір. Міловзор — В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Е. А. Носенко. Златогор — Д. І. Козинець. Амур — Света Саркісян.

В балеті беруть участь: солістки балету М. П. Горпиненко, І. В. Семінаренко та склад корифеїв і кордебалету.

Виставу ведуть С. А. Петров і С. Р. Романівська.

Плавнік. Князь Адам, батько Марії — І. Ф. Дергаус. Зарема — Н. М. Виноградова. Гірей — О. Г. Горохов. Нуралі — О. С. Галкін. Головний євнух — П. Ф. Дергаус. Няня — Е. Е. Пориваєва.

У виставі беруть участь також артисти-солісти балету: В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, М. П. Горпиненко, І. Г. Ланцман, Л. М. Любімова, Г. Д. Маслова, А. Л. Пірадова, Д. Е. Рожінська, В. Г. Семінаренко, Г. Д. Хоменко, Г. А. Водовозов, І. Ф. Дергаус, Н. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. Моторний, А. К. Саркісян, І. А. Трахтенберг та весь ансамбль балету.

Соло в оркестрі: скрипка — І. Г. Брунштейн, віолончель — Е. М. Хоміцер.

3 березня

П. І. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент П. Я. Баленко.

Режисер П. І. Давидов.

Художник — народн. художник УРСР О. В. Хвостов.

Хормейстер Б. Л. Шамонович.

Танці в постанові В. Н. Нікітіна.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Минович; концертмейстери: В. Л. Горницька, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, Н. А. Савенко. Татьяна — Л. О. Колодуб, Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова. Ольга — В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко. Няня — Є. А. Лейтес, О. А. Мейер. Трике — В. С. Хворост, И. Л. Шехтман. Онегін — М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець. Ленський — Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Гремін — В. Г. Будневич, заслужен. арт. УРСР; Ф. Я. Курочкин. Ротний — Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк. Зарецький — І. В. Вільчур, М. Д. Державін, С. І. Максименко, Б. Н. Малков.

Виставу веде А. М. Базилевич.

5 березня

Дж. Пуччині.

ЧІО-ЧІО-САН (МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії. Переклад Старицької-Черняхівської.

Диригент—засл. арт. УРСР І. С. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР М. С. Терещенка.

Художник Л. І. Горовой.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Концертмейстери — В. А. Фіалковська, О. М. Обухова, Л. А. Хорошухіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей—В. Л. Бржеська, О. І. Виноградова, засл. арт. УРСР; Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова, С. М. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; Л. О. Раїк. Сузуки, її служниця—В. В. Габринович, О. В. Дружевецька, Є. А. Лейтес, Е. В. Носенко. Пінкертон, лейтенант американського флоту—Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Шарплес, консул США в Нагасакі—Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут. Горо, сват—П. П. Калюжний, О. Л. Нікітін. Комісар, державний урядовець—Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль. Кет Пінкертон—О. М. Дружевецька, О. Б. Носенко. Принц Ямадорі—М. С. Григор'єв, Н. Ф. Неймарк, П. С. Строганов, В. С. Хвостов. Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан—М. Д. Держазін, Б. М. Малков.

Місце дії—Нагасакі в Японії. Час дії—кінець XIX сторіччя.

Виставу веде—А. М. Базилевич.

6 березня

ІВАН СУСАНІН

Опера на 5 дій, 7 картин.

Музика М. І. Глінки. Текст С. М. Городецького. Український переклад М. Т. Рильського.

Диригент П. Д. Гайдамака.

Постава нар. арт. СРСР О. Г. Крамова і засл. арт. УРСР В. Г. Будневича.

Художник—народний художник О. В. Хвостов.

Хормейстер Є. І. Мариківський.

Танці в поставі балетмейстера А. П. Гірмана.

Режисер Г. І. Давидов.

Головний концертмейстер—Н. Ф. Миرونвич; концертмейстери—О. В. Обухова, Л. А. Хорошухіна, В. А. Фіалковська.

Дія опери відбувається в 1612 році. Русь заповнили чужоземні загарбники. Патріотичний порив підіймає народні маси на оборону батьківщини. Сміливий заклик народного вождя Мініна стати проти ворога зустрічає палкий відгук у серцях патріотів.

Антоніда, дочка літнього селянина Івана Сусаніна, чекає свого нареченого Богдана Собініна, що з своїми односельцями пішов воювати проти ворога. Вона, Антоніда, мріє про весілля, але батько й слухати про це не хоче, поки ворог на рідній землі. Лунає пісня. Це наближається з своєю дружиною Собінін. Відважний витязь розповідає селянам про перемогу над ворогом і просить Сусаніна дозволити йому тепер же одружитися з Антонідою. Але Сусанін вважає, що зараз не може бути і мови про весілля. Полум'яний патріот закликає своїх земляків ще більше допомагати народному війську. Собінін з своїм загоном вирушає на бій з ворогом.

В палаці польського короля Сігізмунда III гучно бенкетує шляхта. Аж ось надходить звістка, що весь російський народ повстав проти загарбників. Брязкітом зброї відповідають пихаті польські рицарі на цю звістку.

Дія переноситься в хату Сусаніна. Антоніда готується до дівич-вечора. Раптом за вікном чути якийсь рух, і до хати вдираються озброєні поляки. Вони наказують Сусанінові провести їх найкоротшою дорогою до Москви. Сусанін рішуче відмовляється. Він підкликає до себе Ваню, свого прийомного сина, і наказує йому негайно попередити про небезпеку Мініна, який з своїм військом розташувався недалеко від села. Сусанін вирішує загинути, але загубити й ворогів. Він удає, ніби згоден за гроші зрадити батьківщину і виходить з поляками. Збігаються селяни. Дізнавшись про напад ворога, вони на чолі з Богданом вирушують рятувати Сусаніна.

Ваня дістається до посаду, де розташувалося військо Мініна і розповідає про лихо, яке трапилося з його батьком. Ополченці і мешканці посада вирушають за Ванею у ліс, щоб наздогнати ворогів.

Непроглядні лісові хащі. Сусанін завів ляхів у таке місце, куди і хижий вовк не забігає. Поки поляки відпочивають, Сусанін гадає невеселу думу. Завтра поляки дізнаються, що він обдурив їх. Але в серці його нема страху, бо він вмирає за свою любиму батьківщину. Розвиднюється. Прокладаються поляки. Упевнившись, що Сусанін їх зрадив і завів на загибель, вони вбивають його.

В останній дії народ торжествує свою перемогу на Червоній площі Москви і вітає своїх вождів — Мініна і Пожарського. Могутнє і радісне «Слався» зливається з урочистим дзвоном московських церков.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Іван Сусанін — В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; Ф. Я. Курочкин. Антоніда — О. І. Виноградова, засл. арт. УРСР; С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; В. П. Павленко. Богдан Собінін — Б. П. Залезінський, І. С. Савін, П. С. Строганов. Ваня — В. В. Габрінович, Є. А. Лейтес. Польський король Сігізмунд III — М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль. Гонець — М. Д. Державін, П. П. Калюжний, Б. М. Малков. Ратник-заспівувач — М. С. Григор'єв, П. С. Строганов.

В танцях беруть участь артисти балету:

КРАКОВ'ЯК — В. Г. Бакланова, Г. А. Водовозов, О. С. Галкін, Я. А. Додін, М. А. Ізотов, А. Л. Пірадова, П. Я. Плавник, А. К. Саркісянс, І. А. Трахтенберг, Г. А. Хоменко.

ВАЛЬС — В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, І. Л. Герман, Я. А. Додін, М. А. Ізотов, Л. М. Любімова, П. Я. Плавник, Д. Е. Рожинська, І. А. Трахтенберг, Г. А. Хоменко.

МАЗУРКА — В. Г. Бакланова, Г. А. Водовозов, О. Г. Горохов, М. П. Горпиненко, М. А. Ізотов, Г. Д. Маслова, В. Г. Семинарєнко, Г. А. Хоменко.

Виставу ведуть А. М. Базилевич, С. Р. Романівська.

7 (ранок) березня

С. Гулак-Артемівський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент П. Я. Баленко.

Режисер Г. І. Давидов.

Художник І. М. Портнов.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Танці в постанові П. Я. Плавника і О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер Н. Ф. Миронович; концертмейстери — В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — М. Д. Державін, Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин. Одарка — О. А. Мейер, С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу. Оксана — В. П. Венецька, О. І. Виноградова, засл. арт. УРСР; Л. А. Колодуб, К. О. Морозова, Ю. І. Лозінська. Андрій — І. С. Савін, В. Д. Совалов. Султан — В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут. Імам — О. І. Максименко, Б. М. Малков, Д. С. Скоробогатько. Селім-

Народний артист УРСР

І. БРОНЗОВ

в ролі Ріголетто (опера „Ріголетто“
Дж. Верді).

Фото Й. Куперштейна.

Ага — П. П. Калюжний, А. П. Нікітін,
Н. П. Шехтман.

В танцях беруть участь артисти балету:
Н. К. Акмаєва, Е. Ф. Алексієва, В. Г. Бакланова, А. А. Брусенцова, М. П. Горпиненко, К. В. Григор'єва, Г. А. Гузовська, З. М. Дорохова, М. В. Коротких, Л. В. Красовська, І. Г. Ланцман, Т. Е. Лісіцька, Б. Г. Левіна, В. О. Лук'яновська, М. І. Малець, Н. І. Маслюкова, Н. В. Прохорова, Л. І. Рогуська, Р. П. Сиротініна, Е. С. Солодовникова, Л. П. Сизоненко, В. І. Савченко, В. Я. Тітова, Е. Ф. Цандер, Г. Д. Хоменко, Т. Е. Агеев, Г. А. Водовозов, Г. П. Гавріков, А. С. Галкін, О. Г. Галишевський, І. Ф. Дергаус, Я. А. Додін, Н. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, М. Е. Михайлов, Н. В. Олейніков, П. Я. Плавник, П. Н. Полканов, А. К. Саркісянц, А. А. Синявський, А. С. Серєда, Н. К. Скачко.

7 березня

Д. Верді

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється». Переклад Старицької-Черняхівської.

Диригент — засл. артист УРСР І. С. Штейнман.

Постава Г. І. Давидова.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Художник Б. А. Коваленко.

Танці в постанові О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер Н. Ф. Миронів; концертмейстери — В. А. Фіалковська, В. Л. Горницька, Л. А. Хорошухіна, Л. П. Кісельова, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський — Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. А. Савалов. Ріголетто, придворний блазень герцога — І. Л. Бронзов, народн. артист УРСР; А. Б. Маєргут. Джільда, дочка Ріголетто — С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. С. Раїк. Спарфучіле — М. Д.

Державін, Ф. Я. Курочкин. Маддалена, його сестра — В. В. Габринович, О. Н. Дружевецька, Е. А. Лейтес, С. Б. Носенко. Джіованна — А. А. Мейер, Н. А. Савенко. Граф Монтероне — Д. О. Діссар, Б. М. Малков. Наближені герцога: Марулло — Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк; Борса — А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман; Граф Чепрано — І. С. Вільчур, С. І. Максименко, Б. М. Малков. Графіня Чепрано — Н. І. Соловйова, Е. С. Тітомір. Паж — Н. Ф. Лисова, Л. В. Попова. Офіцер — С. І. Максименко, Б. М. Малков.

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі. Виставу веде С. Р. Романівська.

9 березня

Н. А. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент — засл. артист УРСР І. С. Штейнман.

Постава народн. арт. УРСР М. П. Стефановича.

Оформлення головного художника театру І. С. Назарова.

Танці в постанові В. М. Нікітіна.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Головний концертмейстер Н. Ф. Миронич; концертмейстери — В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин. Марфа, його дочка — О. І. Віноградова, засл. арт. УРСР; Ю. І. Лозинська, С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; В. П. Павленко. Григорій Григорович Грязной, опричник — І. Л. Бронзов, народн. арт. УРСР; А. Б. Магергут. Любаша — В. В. Габринович, А. З. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. А. Лейтес. Григорій Лук'янович. Малюта-Скуратов, опричник — І. Б. Вільчур, Д. М. Державін, Д. О. Діссар. Іван Сергійович Ликов, молодий боярин — Б. Г. Бутков, З. М. Канзбург, Б. Д. Совалов. Єлісей Бомелій, царський лікар — П. П. Калюжний, О. Д. Нікітін. Домна Іванівна Сабурова, ку-

пецька вдова — М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, К. О. Морозова, Н. А. Ченцова. Дуняша, її дочка, подруга Марфи — Є. В. Носенко, Н. А. Савенко. Петровна, ключниця Собакіних — О. А. Мейер, Н. А. Савенко. Боярин — С. І. Максименко, П. С. Скоробогатко. Покоївка — Є. А. Ставчанська. Парубок — В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман. Опричники, бояри, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде А. М. Базилевич.

10 березня

П. І. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент В. М. Нахабін.

Постава засл. арт. Груз. РСР В. К. Литвиненка.

Художнє оформлення Д. П. Овчаренка.

Асистенти поставника: О. С. Галкін і П. Я. Плавник.

Концертмейстери: В. Л. Горницька, В. О. Рубін.

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в кращого з них, але

зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — Н. М. Виноградова, І. Л. Герман. Оділлія, дочка лихого генія — Н. М. Виноградова, І. Л. Герман. Принц Зігфрід — Я. А. Додін, К. В. Литви-

ненко, засл. арт. ГрузРСР; П. Я. Плавник. Лихий геній Ротбард — О. Г. Горохов, А. Ф. Кисенко. Блазень — Г. М. Водовозов, О. С. Галкін, С. Г. Люлін. Принцеса, мати Зігфріда — М. П. Горпиненко, Г. Д. Маслова, Є. Є. Пориваєва. Настазник принца — І. Ф. Дергаус, Т. С. Агеев.

Па-де-труа виконують: В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, Я. А. Додін, Л. М. Любімова, П. Я. Плавник, Г. Д. Хоменко.

В танцях беруть участь солістки балету: М. П. Горпиненко, І. Г. Ланцман, А. Л. Пірадова, Д. Е. Рожинська, В. Г. Семінаренко; солісти балету: Г. А. Водовозов, І. Ф. Дергаус, М. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, П. І. Полканов, А. К. Саркісянс, І. А. Трахтенберг та весь склад балету театру.

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

П. І. Чайковський

ЧАРОДІЙКА

опера на 4 дії.

Диригент засл. арт. УРСР
І. ШТЕЙНМАН

Постава засл. арт. УРСР
В. БУДНЕВИЧА

Оформлення І. НАЗАРОВА

**ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ
ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА**

2 березня

Шолом-Алейхем.

Інсценізація І. Добрушина та Н. Ойслендера. Переклад Є. Рейцина.

ТЕВ'Є МОЛОЧНИК

П'єса на 4 дії, 10 картин.

Постава народн. арт. УРСР Л. Дубовика.

Художник — засл. діяч мистецтв РРФСР О. Тишлер.

Композитор — нар. арт. РРФСР Л. Пульвер.

Консультант постанови нар. арт. СРСР, С. Міхоелс.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, народн. артист СРСР. Голда, його дружина — А. Смерека, засл. арт. УРСР. Цейтл — Т. Миргород, Ю. Фоміна. Голд — С. Федорцева, нар. арт. УРСР. Хава — Н. Герасімова. Бейлка — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; Н. Косаківна. Перчик — І. Гавришко. Лейзер Волф — О. Немзер. Сват Фроім — М. Савченко. Педоцур — С. Верхацький. Лакей Педоцура — А. Шутенко. Жандарм — М. Кірін.

Виставу веде Д. Бабенко.

3, 7 (ранок) 9, березня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо
Переклад В. Владка

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР Б. Н. Норда.

Художник Л. Н. Альшиц

Режисер-асистент М. А. Ошеровський

Музичне оформлення М. М. Каневського

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритьянка-покоївка — Ю. Фоміна, А. Калішевська. Белла Чарлз,

Артистка Т. Миргород в ролі Цейтл
(„Тев'є молочник“ за Шолом-Алейхемом).

Фото М. Савченка.

4 березня

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 3 дії, 6 картин.

Постава народного артиста УРСР Л. Дубовика.

Режисер В. Воронов.

Художнє оформлення В. Греченка.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючий фронтом—М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Сергеев Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту—О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант—Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією—Д. Антонюк, нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-майор—В. Стеценко. Тимко Рогожин, капітан, ад'ютант Ватутіна—М. Покотило, засл. арт. УРСР. Прохор Прокопчук, ефрейтор, ординарець Ватутіна—Ф. Радчук, нар. арт. УРСР. Галинка Шовкопряд, старший техник-лейтенант—Р. Кіріна. Срібний, майор адміністративної служби—Ю. Тітов. Милозоров, полковник інтендантської служби—Я. Смоляк. Лікар, майор медичної служби—Г. Снегирьов. Скиба, майор—О. Немзер. Черних, гвардії капітан—М. Захарченко. Артилери-сти-гвардійці: Несміян—В. Мізіненко; Делікатний—М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Харитонов—В. Бондаренко. Книш, молодий боєць—В. Бережний. Планічка, офіцер чехословацької бригади—О. Свистунов. Бжозек, офіцер війська польського—В. Лавров (учень студії). Петров, гвардії майор—А. Троян (учень студії). Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант—М. Микитенко. Група офіцерів і бійців—учні студії театру.

Виставу веде Д. Бабенко.

негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта—Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Н. Лихо. Елсуорт Ленгдон, сенатор—І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; О. Романенко. Дженовра Ленгдон, його молодша дочка—П. Куманченко, засл. арт. УРСР; В. Власовська. Аліса Ленгдон—В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР; Н. Герасімова. Гоуард Меррік, письменник—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Рой Максуелл, юрист—С. Верхацький, І. Костюченко. Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—С. Кошачевський, В. Коробков. Серкін, шеріф—М. Захарченко. Чак Уоррен—Ф. Хрипко. Боб Айзі—І. Ужвій.

Виставу веде пом. режисера Р. М. Хмара.

Засл. артист УРСР Г. Козаченко в ролі генерал-лейтенанта Касьянова («Генерал Ватутін» Л. Дмитерка).

Фото М. Савченка.

5, 7, 10 березня

М. Старницький.

ТАЛАН

Драма на 5 дій, 6 картин.

Постава народн. арт. УРСР Л. Дубовика.
і режисера В. Воронова.

Художник В. Греченко.

Композитор — засл. арт. УРСР Б. Крижанівський.

Концертмейстер М. Константинівська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Іванівна Лучицька, актриса—В. М. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Палажка, її няня—А. Смерека, засл. арт. УРСР. Антон Іванович Квітка—С. Кошачевський. Елена Миколаївна, мати Квітки—Л. Криницька, засл. арт. УРСР. Степан Іванович Безродний—М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Юрій Савич Котенко—О. І. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Марко Карпович Жалібницький—В. Стеценко. Квятковська—Ю. Фомина Лемішка, суфльор—А. Макаренко, Г. Сичук. Маринка, дочка Лемішки—Н. Косаківна. Гирявий, помічник режисера—М. Покотило, засл. арт. УРСР. Ганна Михайлівна Кулішевич—Н. Лихо. Антипов, редактор газети—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; М. Волошин. Юркович, репортер,—Ф. Радчук, нар. арт. УРСР. Гаша, ключниця в маєтку Квітки—Г. Гончарова. Лакей в готелі—М. Микитенко. Перукар—С. Ходкевич, О. Подорожній. Лікар—М. Савченко. Пожежник—В. Бережний. Студент 1-й—О. Немзер, В. Лавров. Студент 2-й—В. Бережний.

Виставу веде—Д. Бабенко.

6 березня

За О. Фадєєвим. Інценізація Г. Гракова.
Переклад І. Стешенко.

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста СРСР М. Крушельницького.
Режисер Л. Кіншина.

Нар. артистка УРСР Є. Петрова в ролі Любові Шевцової („Молода гвардія" за О. Фадєєвим).

Фото М. Савченка.

Режисер-асистент М. А. Ошеровський.
Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії Дм. Шостаковича.
Танці Л. Леонідова.
Диригент М. Каневський.
Концертмейстер Є. Пліщенко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько—Д. Антонович, нар. арт. УРСР; Матвій Шульга—О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Лютіков—В. Бондаренко. Штаб «Молодої гвардії»: Олег Кошовий—М. Ошеровський; Уляна Громова—О. Валуєва, Г. Гончарова; Сергій Тюленін—В. Мізіненко; Любів Шевцова—Є. Петрова, нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов—Г. Снегірьов; Іван Туркенич—В. Стеценко. Молодогвардійці: Валя

Борц—В. Власовська; Ніна Іванцова—І. Біляева; Жора Арутюнянц—І. Костюченко; Сергій Левашов—М. Захарченко; Радик Юркін—П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Л. Сахарова; Клава Ковальова—О. Тимофієнко; Коля Сумський—В. Лавров. Олена Миколаївна Кошова—В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Бабуня Віра—Г. Бабіївна. Мати Люби Шевцової—А. Смерека, засл. арт. УРСР. Каюткін, бувалий солдат—М. Покотило, засл. арт. УРСР; О. Свистунов. Євген Стахович—Я. Браславський (уч. студії). Гнат Фомін—М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна—О. Слензак. Німці: генерал Клер—М. Кірін; полковник—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; лейтенант—Я. Смоляк; Брюкнер—О. Романенко; Балдер—Л. Подорожній. Соліковський—М. Волошин. Адам, німецький солдат—О. Немзер. Унтер-офіцер СС—І. Ужвій (учень студії). Перекладач—В. Бережний. Дівчата в Краснодарі: Валя Філатова—М. Коржева (уч. студії); Саша Бондарева—Р. Кіріна; Майя Пегліванова—Л. Краміч; Тоня Іваніхіна—О. Ліхолет (уч. студії); Шура Дубровіна—Б. Табориська (уч. студії); Вірікова—А. Калішевська. Масові сцени—актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде Д. Бабенко.

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

С. Островський

ВОВКИ та ВІВЦІ

комедія на 5 дій

Постава режисера

О. ГЛАГОЛІНА

Художник **І. НАЗАРОВ**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

2, 3, 5, 7 (утро) 8, 10 марта

Братья Тур и Л. Шейнин.

ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ

Пьеса в 4-х актах, 6 картинах

Постановка режиссера В. С. Лизогуб

Режиссер-лаборант В. И. Цветков

Художник Б. И. Чернышев

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Кузьмин, Никита Иванович, полковник—В. М. Аристов, нар. арт. УССР. Егоркин, сержант, его ординарец—А. М. Волин, Ф. В. Кривонос. Глухов, майор—М. И. Таранов, Б. М. Тоценко. Маслов, генерал—Б. К. Викторин, И. Е. Мальвин. Джемс Гилл, полковник армии США—А. Г. Крамов, нар. арт. Союза ССР; Г. А. Ратальский. Гарри Перебейнога, сержант, его ординарец—В. И. Карпенко, П. И. Пружанский. Лириан Шервуд—А. Г. Кригер, А. В. Танеева. Вудд, сенатор—А. К. Котляров, А. А. Ерошенко. Американские журналисты: Кемпбелл—Д. Ф. Васильчиков,

засл. арт. СССР; Ллойд—В. В. Кропотов, Г. М. Столкин; Эчмен—Г. А. Сергеев. Отто Вольфганг Дитрих, профессор оптики—В. В. Золотарев, засл. арт. УРСР; И. С. Любич. Курт Дитрих, его сын—Б. К. Викторин, В. М. Шаповалов. Эрнст Шметтау, его зять—В. М. Венцовский. Эльза, жена Шметтау—З. П. Кудряшева, Е. И. Оноприенко. Вальтер, их сын—Н. И. Скоркина, М. А. Шматченко, Шранк-Краус—И. А. Здановский, И. Е. Мальвин. Шредер, христианский демократ—О. Т. Привалов. Автоматчики, связисты: Г. А. Клебанова, В. Ф. Криштон, С. Э. Лерман, Н. Р. Логвинова, А. И. Рубанов, Б. М. Табаровский.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Голембо, З. П. Макаровский

Антракты после 1, 2 и 4 картин.

Артист Г. Ратальский в роли полковника Джемса Гилл („Губернатор провинции“ бр. Тур и Л. Шейнина).

Фото Ш. Майденберга.

Артистка А. Танеева в роли Лиллан Шервуд („Губернатор провинции“ бр. Тур и Л. Шейнина).

Фото Ш. Майденберга

4, 7 марта

О. Гольдес.

ДРУГИЕ ЛЮДИ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера А. Б. Глаголина.

Режиссер-лаборант Т. В. Прево.

Художник Н. А. Барова.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Борис Георгиевич Лебедев, профессор медицины, директор научно-исследователь-

Засл. артист УССР Д. Васильчиков в роли журналиста Кемпбелл („Губернатор провинции“ бр. Тур и Л. Шейнина)

Фото Ш. Майденберга

ского института — А. М. Волин, П. А. Осокин. Екатерина Львовна, его жена — З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая. Валерий Борисович Лебедев, их сын, инженер — Г. А. Ратальский. Татьяна Александровна Лебедева, родственница Бориса Георгиевича, студентка мед.института — А. П. Воронович, нар. арт. УССР. Анатолий Михайлович Разумовский, профессор медицины — В. Н. Северов, засл. арт. УССР. Эллен Евгеньевна Рябинина, аспирантка — Н. В. Тамарова, засл. арт. УССР. Дом. работница — Г. А. Клебанова.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

6 марта

А. П. Чехов.

ТРИ СЕСТРЫ

Драма в 4-х действиях.

Постановка народного артиста Союза ССР А. Г. Крамова.

Художник Г. А. Цапок.

Музыкальное оформление А. Е. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Прозоров, Андрей Сергеевич — И. С. Любич. Наталья Ивановна, его невеста, потом жена — А. В. Танеева. Его сестры: Ольга — К. А. Суковская; Маша — Н. В. Тамарова, засл. арт. УССР; Ирина — А. П. Воронович, нар. арт. УССР; Р. Д. Семашко. Кулыгин, Федор Ильич, учитель гимназии, муж Маши — Я. Г. Азимов. Вершинин, Александр Игнатьевич, подполковник, батарейный командир — В. Ф. Матов, засл. арт. УССР. Тузенбах, Николай Львович, барон, поручик — В. Н. Северов, засл. арт. УССР. Соленый, Василий Васильевич, штабс-капитан — В. М. Шаповалов. Чебутыкин, Иван Романович, военный доктор — А. Г. Крамов, нар. арт. СССР; А. М. Волин. Федотик, Алексей Петрович, подпоручик — Б. М. Тоценко. Родэ, Владимир Карлович, подпоручик — В. С. Лизогуб, П. Р. Резников. Ферапонт, сторож из земской управы — Э. В. Коломийский. Анфиса, няня — С. Я. Давыдова.

Место действия — губернский город.

Время действия — конец прошлого столетия.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

2, 5 березня

Текст— Крахт, Тіпот і Вінніков. Переклад І. Муратова.

Музика І. Дунаєвського, засл. діяча мистецтв РРФСР.

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії, 5 картин.

Постава художнього керівника театру М. В. Аваха.

Диригенти: С. Д. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Режисер Микола Іванов.

Режисер-лаборант Н. З. Боровкова.

Оформлення головного художника Н. Ф. Соболя.

Танці в постанові головн. балетмейстера Л. Р. Леонідова.

Концертмейстери: П. Л. Кулисич, Н. М. Ліницька, Н. Г. Лонгінова, Е. С. Черняк.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка—А. М. Алмазова, О. О. Пігулович, Н. І. Попова. Стеля, її дочка—К. В. Великосельська, Р. І. Уманська, засл. арт. УРСР. Служниці портового кабачка «На сьомому небі»: Пепітта—Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Л. А. Мабо; Монна—А. М. Коваленко, М. Г. Вербицька; Берта—Т. О. Безяєва, Н. С. Чистякова. Регіна де сан Клу, наречена Міккі—З. М. Мізіненко, М. Л. Леонідова, Л. О. Романенко. Матроси: Янко—П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко; Пилип—Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УРСР; В. І. Кучма, Хома—Микола Іванов, М. І. Малегрант. Цезар Галль, старий актор—

Д. І. Волков, К. О. Передерніков. Хазяїн таверни—О. Г. Івашутич, народн. арт. УРСР; Е. Л. Грицюк. Георг Стан, управитель пароплавної компанії—І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов. Міккі, його племінник—К. Л. Райданов, В. П. Терещенко. Пан Честерфільд, «приватна особа»—В. І. Андреев. Одноокий, поліцейський агент—М. Н. Гавриленко, М. М. Іванов. Комісар поліції—В. М. Цесінський. Сержант поліції—А. Г. Зуб.

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: О. Борисової, Л. Кабанець, М. Коцюбинської, В. Ліснівської, Л. Леbedенко, О. Лашкевич, В. Балацького, Б. Хільченко та всього ансамблю балету.

Виставу ведуть—Н. З. Боровкова та Н. О. Арбо.

6, 7, 9 березня

О. Рябов.

Лібретто Л. Юхвіда.

ЧУДЕСНИЙ КРАЙ

Музкомедія на 3 дії.

Постава головного режисера І. С. Радомиського.

Диригенти: С. Д. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Оформлення—Н. Ф. Соболя.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

Хормейстер Л. О. Карпова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Остап Гончар—П. О. Дудко, К. О. Передерніков. Галина Луговиківна—К. В. Великосельська, А. В. Лундишева. Віра Ємельянова—Р. І. Уманська, засл. арт. УРСР; Л. С. Міцнер. Юхим Гнатович—Микола Іванов, О. Г. Івашутич, нар. арт. УРСР. Ньюша—Е. М. Ліндіна, О. О. Пігулович. Джаяк—К. Л. Райданов. Саня—В. В. Безпалько, Л. М. Мабо. Дід Сашко—М. І. Малегрант, М. А. Мармур. Листо-

ноша—Є. Л. Грицюк, М. Ф. Коваль. Приїжджий—В. І. Андреев, В. М. Цесінський.

Танці виконують солісти балету: В. Балацький, А. Венгеров, В. Зарицький, В. Семенов, Б. Хільченко та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. А. Арбо та Н. З. Боровкова.

4 березня

Текст — Толмачов, Михайлов.

Музика Е. Кальмана.

Переклад М. Талалаєвського.

СІЛЬВА

Оперета на 3 дії.

Режисер Н. І. Попова.

Диригенти — С. Д. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Художник Н. О. Барова.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сільва — Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР; К. В. Великосельська. Стасі — Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, М. Л. Леонідова. Юліана — А. М. Алмазова, М. С. Гаєвська. Едвін — П. К. Павлусенко, К. О. Передерніков. Бонні — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР, К. Л. Райданов. Феррі — В. І. Андреев, І. Х. Білошенко. Воляпук — О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Ронс — В. І. Андреев, Є. Л. Грицюк. Генерал — О. С. Арбо. Лакей — С. М. Бондаренко.

БАЛЕТ:

Ритмічний танець — М. Кочубинська та жіночий ансамбль балету.

Диск — О. Лашкевич та чоловічий ансамбль балету.

Ексцентричний танець В. Балацький, Л. Кабанець.

Танго — О. Борисова, В. Ліснівська, П. Плавник, Б. Хільченко.

Вальс Бостон — О. Борисова, В. Ліснівська, П. Плавник, Б. Хільченко.

Виставу ведуть пом. реж. Н. О. Арбо, Н. З. Боровкова.

3, 10 березня

Текст В. Шкваркина.

Музика Й. Штрауса.

Переклад Н. Забіли.

ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР О. Г. Івашутича.

Диригенти — С. Д. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Художник Н. Ф. Соболев.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Барінкай — Д. І. Волков, Г. Ю. Охрименко, П. К. Павлусенко. Стефан — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Зупан — О. Г. Івашутич, народн. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Арсена — Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Т. О. Безяєва. Мирабелла — О. О. Пігулович, Н. І. Попова, Л. О. Романенко. Саффі — К. В. Великосельська, Л. С. Міцнер, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР; Чіпра — В. М. Ахтирська, А. М. Коваленко. Омонай — П. О. Дудко, К. О. Передерніков. Оттокар — М. Н. Гавриленко, Г. І. Рибалкін. Карнеро — І. Х. Білошенко, М. І. Малегрант. Старий циган — О. С. Арбо. Секретарі суду — М. М. Іванов, В. М. Цесінський. Палі — М. Ф. Коваль, О. Д. Ткаченко. Управитель — Є. Л. Грицюк.

БАЛЕТ:

Циганські танці — В. Балацький, О. Борисова, М. Кочубинська, Л. Кабанець, О. Лашкевич, В. Ліснівська, П. Плавник, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Відповідальний редактор Юр. ШОВКОПЛЯС
Видає Харківська філія „Українського театального товариства“

Ціна 2 карб.

**ХАРЬКОВСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР**

ГОТОВИТСЯ к ПОСТАНОВКЕ:

Вл. МАСС и Мих. ЧЕРВИНСКИЙ

**„О ДРУЗЬЯХ-
ТОВАРИЩАХ“**

КОМЕДИЯ

Постановка режиссера

П. Р. РЕЗНИКОВА

Оформление Н. Ф. СОБОЛЯ